

Ćwiczenie z umiejętności wzywania pomocy

Student po zapoznaniu się z informacjami na temat jak prawidłowo wzywać pomoc oraz roli dyspozytora przystępuje do ćwiczenia. W ćwiczeniu bierze udział dwóch studentów. Jeden odgrywa rolę wzywającego, a drugi dyspozytora który przyjmuje zgłoszenie zgodnie z procedurą. Studenci siedzą do siebie plecami i nie widzą się nawzajem. W przypadku ćwiczenia resuscytacji student próbuje „telefonicznie” pokierować tak wzywającym, aby prawidłowo wykonywał RKO. Przed „wzywającym” leży manekin BLS.

Wzorcowe wezwanie zespołu Ratownictwa Medycznego

Przykład: Nazywam się Jan Kowalski. Jestem na ulicy Kopernika 19, przy skrzyżowaniu z ul. Strzelecką. Mój numer telefonu to 501333444. Na chodniku leży nieprzytomny mężczyzna, około lat 50, nie oddycha. Wcześniej widziałem jak złapał się za klatkę piersiową, a potem upadł. Podejmuję RKO. Na rogu ulicy będzie czekał kolega i machał jak zauważy karetkę.

Wzywanie zespołu ratownictwa medycznego przez świadka

Podczas wzywania pomocy musimy przekazać dyspozytorowi kilka informacji. Wbrew pozorom **kolejność** ich przekazywania jest bardzo **ważna**. Zawsze jako pierwsze powinniśmy podać **gdzie zdarzenie ma miejsce**. Ma to ogromne znaczenie w momencie, gdyby połączenie z numerem alarmowym zostało przerwane (rozładowana bateria telefonu komórkowego, zgubienie sieci, brak prądu w domu itp.).

1. Miejsce zdarzenia

Określamy najdokładniej jak potrafimy miejsce w którym doszło do zdarzenia. Jeśli sytuacja ma miejsce w domu/bloku przekazujemy dyspozytorowi dokładny adres: nazwa ulicy, numer domu, bloku, klatki, piętro. Podajemy także miejscowość gdyż zdarza się, że w dwóch pobliskich miasteczkach znajdują się dwie takie same ulice. Gdy sytuacja wydarzyła się na drodze także staramy się określić orientacyjny adres miejsca zdarzenia. Jeśli jest to niemożliwe podajemy charakterystyczne punkty orientacyjne.

Np: *miasto Kraków, osiedle Tysiąclecia 3/54, klatka 4, piętro 5, wjazd pod klatkę od sklepu Biedronka*

II. Powód wezwania

Przekazujemy informacje o tym dlaczego dzwoniemy, co się wydarzyło. Określamy czy jest to np. zachorowanie (ból w klatce piersiowej, napad duszności, drgawek itd), wypadek komunikacyjny, uraz, oparzenie etc. Podajemy objawy które możemy zaobserwować (np.

brak oddechu, krwotok z ręki, uraz głowy, drgawki), jak i te które podają sami poszkodowani (np. piekący ból w klatce piersiowej, duszność, zawroty głowy).

Np.: Proszę Pana, na ulicy leży starszy człowiek i się nie porusza. Potrącił go rower

III. Ilość i stan poszkodowanych

Staramy się określić ile jest osób potrzebujących pomocy i w jakim są stanie. Od tej informacji zależy, ile karettek zostanie zadysponowanych.

IV. Dane poszkodowanego

Przekazujemy dyspozytorowi czy osobą poszkodowaną jest dorosły czy dziecko, kobieta czy mężczyzna. Jeśli jest to możliwe podajemy jego wiek, imię i nazwisko.

V. Dane wzywającego

Na samym końcu, po przekazaniu wszystkich powyższych informacji, podajemy nasze imię i nazwisko, i numer telefonu spod którego dzwonic

W trakcie rozmowy uważnie słuchajmy tego, co mówi dyspozytor. Może on nam zadawać pytania, które ułatwią np. dojazd ZRM na miejsce zdarzenia, może także powiedzieć co możemy zrobić do czasu przyjazdu karetki. **Nigdy nie kończymy rozmowy jako pierwsi**, dyspozytor po potwierdzeniu przyjęcia wezwania pierwszy odkłada słuchawkę!

Pozostałe numery alarmowe

998 – straż pożarna

997 – policja

994 – pogotowie wodno-kanalizacyjne

993 – pogotowie ciepłownicze

992 – pogotowie gazowe

991 – pogotowie energetyczne

986 – straż miejska

985 – ratownictwo górskie

984 – pogotowie rzeczne

0 601 100 100 – numer ratunkowy nad wodą (WOPR)

0 601 100 300 – numer ratunkowy w górach (TOPR i GOPR)

źródło: <http://www.ratowniczy.net/jak-wzywac-pogotowie-ratunkowe/>

Przykładowa rozmowa:

Dyspozytor: Ratownictwo Medyczne – Dyspozytor numer 121 – Słucham?

Wzywający: Proszę Pana, Na ulicy leży człowiek , nie porusza się

Dyspozytor: Proszę podać miejsce ? Czy wie Pan co to za ulica? Jakież charakterystyczne punkty?

Wzywający: ul. Kopernika 19, przy skrzyżowaniu z ul. Strzelecką

Dyspozytor (jeśli numer się nie wyświetla): Z jakiego numeru pan dzwoni ?

Wzywający: 500333444

Dyspozytor: Czy jest tylko jedna osoba potrzebująca pomocy? To osoba dorosła czy dziecko?

Wzywający: Tak, jedna. To dorosły mężczyzna

Dyspozytor: Czy ta osoba jest przytomna/oddycha?

Wzywający: Nie wiem?

Dyspozytor: Jeśli Pan może bezpiecznie podejść do tej osoby, to proszę potrząś ją za ramię i zapytać co się stało?

Wzywający: Dobrze. Podchodzę...(Halo czy mnie Pan słyszy)... Proszę Pana , nie odpowiada

Dyspozytor: Proszę się teraz nachylić się policzkiem nad ustami poszkodowanego i sprawdzić czy oddycha? Czy widzi Pan ruchy klatki piersiowej?

Wzywający: Proszę Pana, chyba nie oddycha, nie widzę żeby klatka się ruszała

Dyspozytor: Karetka już jedzie, proszę się nie rozłączać. Jeśli Pan może proszę przełączyć telefon w tryb głośnomówiący i wykonywać moje polecenia

Wzywający: Dobrze, już przełączam

Dyspozytor: Proszę odsłonić klatkę piersiową, następnie położyć swoje dłonie jedna na drugą na środku klatki piersiowej i rozpocząć uciskanie klatki

Wzywający: Proszę Pana zacząłem uciskać klatkę, ale boję że żebra pękną

Dyspozytor: Proszę się nie bać, proszę mocno uciskać klatkę piersiową, na 5 cm głębokości. Karetka już jedzie. Proszę uciskać klatkę piersiową do przyjazdu karetki

Dyspozytor: Proszę Pana, jeśli Pan może to proszę poprosić kogoś o pomoc. 200 metrów od Pana przy Kopernika 17 jest AED. Proszę uciskać klatkę, a druga osoba niech przyniesie AED.